

РЕШЕНИЕ

№ 4680

гр. София, 20.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 20.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **3228** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с 76 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/.

Образувано е по жалба, депозирана от П. А. И., чрез адв. А. против Решение № РС-582-18-019/12. 02. 2020 г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, в частта, с която по отношение на П. А. И. е установен конфликт на интереси, наложени са му глоби в размер на 5000 /пет хиляди/ лева всяка и е постановено отнемане в полза на държавата от П. А. И. на сумата от 845, 24 лева /осемстотин четиридесет и пет лева и двадесет и четири стотинки/.

В жалбата се излагат подробни съображения за неговата незаконосъобразност, като постановено в нарушение както на процесуалния, така и на материалния закон.

В съдебното заседание жалбоподателят и неговият процесуален представител поддържат жалбата и молят за отмяна на оспорваното решение. Представят се аргументи и в писмени бележки.

Процесуалният представител на ответната страна намира жалбата за неоснователна, като излага подробни съображения за законосъобразността на административния акт.

Административен съд – София град, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

До Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/ е подаден сигнал вх. № ЦУ 01/С-582/27. 11. 2018 г., с приложени документи, за установяване на данни за конфликт на интереси по отношение на П. А. И. – член на Съвета на директорите на [фирма] и член на Съвета на директорите и Изпълнителен директор на [фирма].

Във връзка с конкретните твърдения в подписания сигнал Комисията е изисквала и събрала писмени доказателства, и извършила справки в Търговския регистър и други регистри.

Установила е, че [фирма], е еднолично акционерно дружество, създадено с държавно имущество, като самостоятелно юридическо лице по реда на Търговския закон, с едностепенна система на управление, орган на управление – Съвет на директорите, членовете на който се избират и освобождават от Министъра на енергетиката, който има качеството на принципал.

От справка в Търговския регистър било установено, че [фирма] е едноличен собственик на капитала на [фирма]. Съгласно чл. 18 от Устава на [фирма], дружеството е с едностепенна система за управление. Органите за управление на дружеството са едноличен собственик на капитала / [фирма]/ и Съвет на директорите.

П. И. е избран за член на Съвета на директорите на [фирма] на 24. 11. 2014 г. по Протокол № 54/2014/24. 11. 2014 г. от заседание на Съвета на директорите на [фирма], с мандата на останалите членове на Съвета на директорите /до 01. 07. 2016 г./. На 26. 11. 2014 г. на заседание на Съвета на директорите на [фирма] П. И. е избран за Изпълнителен директор на дружеството, като е участвал в гласуването и е гласувал за избора си. Същият е вписан като член на Съвета на директорите на [фирма] в Търговския регистър на 03. 12. 2014 г. На същата дата - 03. 12. 2014 г. между [фирма], представлявано от изпълнителния директор, като едноличен собственик на капитала на [фирма] и П. И. е сключен Договор № РД-ЛС-НЕК-36/03. 12. 2014 г. за възлагане управлението на [фирма] на изпълнителен член на Съвета на директорите, за срок до 01. 07. 2016 г. С решение по Протокол № 42/2016/26. 07. 2016 г. Съветът на директорите на [фирма] е преизбрал П. И. за член на СД на [фирма], с мандат три години от вписването в Търговския регистър. На свое заседание, обективизирано в Протокол № 26/2016 от 01. 08. 2016 г. от заседание на СД на [фирма] ЕАД, П. И. е преизбран за Изпълнителен директор на дружеството, като той отново е участвал в гласуването и дал глас за себе си. Вписването на това обстоятелство в Търговския регистър е извършено на 05. 08. 2016 г.

На същата дата - 05. 08. 2016 г. между [фирма], представлявано от изпълнителния директор на [фирма], като едноличен собственик на капитала на [фирма] и П. И. е сключен Договор № РД-ЛС-НЕК-41/05. 08. 2016 г. за възлагане управлението на [фирма] на изпълнителен член на Съвета на директорите, за срок до 05. 08. 2019 г.

С решение на СД на [фирма] по Протокол № 51/2019 г/ 02. 08. 2019 г. П. И. е освободен от длъжност като член на СД на [фирма], като заличаването му е вписано в Търговския регистър на 09. 08. 2019 г.

П. И. е избран за член на Съвета на директорите на [фирма] с решение на Министъра на енергетиката по Протокол № Е-РД-18-4/22. 06. 2017 г. и е вписан в Търговския регистър на 29. 06. 2017 г., до изтичане на мандата на 30. 06. 2019 г. На 23. 06. 2017 г. между [фирма], представлявано от Министъра на енергетиката, упражняващ правата на едноличен собственик на капитала на дружеството и П. И., в качеството му на член на Съвета на директорите на [фирма] е подписан Договор № 3/23. 06. 2017 г. за

възлагане управлението на еднолично акционерно дружество с държавно участие в капитала с едностепенна система на управление, за срок до 30. 06. 2019 г. С решение на Министъра на енергетиката по Протокол № Е-РД-21-14/19.07.2019 г. П. И. е освободен като член на СД на [фирма], като на 25. 07. 2019 г. заличаването му е вписано в Търговски регистър.

От събраните по преписката доказателства в хода на административното производство било установено, че в качеството си на член на СД на [фирма] от 29. 06. 2017 г., П. И. е участвал в заседание на 03. 05. 2018 г., като по т. I. 3. 4. е участвал в приемането на решения относно [фирма], както следва: гласувал е приемане на годишен финансов отчет и доклад за дейността на [фирма] за 2017 г. /т. I. 3.4.1/, приемане на отчета за изпълнение на Бизнес програмата на [фирма]" за 2017 г. /т. I. 3.4.2/, решение, с което не се освобождават от отговорност членовете на СД на [фирма] за 2017 г. /т. I. 3.4.3/, решение за разпределение на печалбата на [фирма] за 2017 г., съгласно Разпореждане № 2 от 09. 03. 2018 г. на Министерски Съвет /т. I. 3.4.4/, както и за разпределение на отчетената към 31. 12. 2017 г. неразпределена печалба от минали години за покриване на натрупана загуба от предходни години.

На 11. 06. 2019 г. П. И. е участвал в заседание на Съвета на директорите на [фирма], като по т. I. 1.3 е участвал в приемане на решения, касаещи [фирма], както следва: гласувал приемане на годишен финансов отчет и доклад за дейността на [фирма] за 2018 г. /т. I. 1.3.1/, приемане на отчета за изпълнение на Бизнес програмата на [фирма] за 2018 г. /т. I. 1.3.2/, приемане на решение, с което не се освобождават от отговорност членовете на СД на [фирма] за 2018 г. /т. I. 1. 3. 3/.

От получено от [фирма] писмо, вх. № 25915/25. 10. 2019 г., е видно, че Съветът на директорите на посоченото дружество не е вземал решения за изплащане на допълнително възнаграждение на членовете на СД на [фирма], като негов едноличен собственик на капитала.

До П. И. е изпратена Покана за изслушване изх. № ЦУ01/388 от 09. 01. 2020 г., с която е поканен за изслушване пред Комисията на основание чл. 72, ал. 5 от ЗПКОНПИ, като са му посочени обстоятелствата, за които е образувано административното производство и му е дадена възможност да се запознае със събраните в хода му материали.

Според представеното извлечение от Протокол № 928 от 22. 01. 2020 г. е проведено редовно заседание на КПКОНПИ, като П. А. И. е изслушан по реда на чл. 72, ал. 5 от ЗПКОНПИ.

Административното производство е приключило с издаването на обжалваното Решение № РС-582-18-019/12. 02. 2020 г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

Със същото е прието, че П. А. И., в качеството му на член на Съвета на директорите на [фирма], и като член на Съвета на директорите и Изпълнителен директор на [фирма], е лице, заемащо висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 40 от ЗПКОНПИ, и че като член на Съвета на директорите на [фирма] и като член на Съвета на директорите и Изпълнителен директор на [фирма] същият е свързано лице с двете дружества, по смисъла на § 1, т. 15, б. "б" от ДР на ЗПКОНПИ.

Бил направен извод, че като е участвал в заседание на СД на [фирма] в [населено място] на 03. 05. 2018 г. и по т. I. 3. 4. е участвал в приемането на решения относно [фирма], както следва: гласувал е приемане на годишен финансов отчет и доклад за дейността на [фирма] за 2017 г. /т. I. 3.4.1/, приемане на отчета за изпълнение на

Бизнес програмата на [фирма] за 2017 г. /т. I. 3.4.2/, решение, с което не се освобождават от отговорност членовете на СД на [фирма] за 2017 г. /т. I. 3.4.3/, решение за разпределение на печалбата на [фирма] за 2017 г., съгласно Разпореждане № 2 от 09. 03. 2018 г. на Министерски Съвет /т. I. 3.4.4/, както и за разпределение на отчетената към 31. 12. 2017 г. неразпределена печалба от минали години за покриване на натрупана загуба от предходни години, като член на Съвета на директорите на [фирма] и в това си качество лице, заемащо висша публична длъжност, П. И. е упражнил свои правомощия по служба в свой частен интерес, с което е нарушил разпоредбата на чл. 56 от ЗПКОНПИ - като член на Съвета на директорите [фирма] и в това си качество лице, заемащо висша публична длъжност, при изпълнение на задълженията си по служба е гласувал в свой частен интерес.

В обжалваното решение е прието още, че като е участвал в заседание на СД на [фирма] на 11. 06. 2019 г. в [населено място] и по т. I. 1. 3 е участвал в приемане на решения касаещи [фирма], както следва: гласувал е приемане на годишен финансов отчет и доклад за дейността на [фирма] за 2018 г. /т. I. 1.3.1/, приемане на отчета за изпълнение на Бизнес програмата на [фирма] за 2018 г. /т. I. 1.3.2/, приемане на решение, с което не се освобождават от отговорност членовете на СД на [фирма] за 2018 г. /т. I. 1.3.3/, П. И. също е упражнил свои правомощия по служба в свой частен интерес, с което е нарушил разпоредбата на чл. 56 от ЗПКОНПИ - като член на Съвета на директорите на [фирма] и в това си качество лице, заемащо висша публична длъжност, при изпълнение на задълженията си по служба е гласувал в свой частен интерес.

Административният орган е мотивирал това свое заключение с обсъждателството, че съгласно чл. 8 от договора му за възлагане на управлението на [фирма] № РД-ЛС-НЕК-41 от 05. 08. 2016 г. /Договора/, "при нарастване на счетоводната печалба през отчетната спрямо предходната година и при условие, че дружеството няма непокрита загуба от предходни години и просрочени задължения, с решение на доверителя / [фирма]/ при одобряване на годишния финансов отчет, на довереника се изплащат /извън размера на възнаграждението му по този договор/ тантиеми в размерите по чл. 33 от Правилника. Тантиемите са за сметка на печалбата на дружеството след данъчното ѝ облагане и заделянето на нормативно определените части от нея за резерв на дружеството и за дивидент на Държавата." Съгласно чл. 14.3 и чл. 14.4 от Договора при извършване на действия или бездействия на довереника, довели до влошаване на финансово-икономическите показатели на дружеството или от които са произтекли вреди за дружеството, както и при съществено неизпълнение на икономическите показатели по одобрената Бизнес програма на дружеството, договорът може да бъде прекратен предсрочно от доверителя, без предизвестие, в който случай довереникът дължи на доверителя обезщетение в размер на три месечни възнаграждения по договора. Въз основа на това, Комисията е приела, че като е гласувал за приемане на годишния финансов отчет и доклада за дейността на [фирма] за 2017 и 2018 г. и отчета за изпълнение на Бизнес програмата на дружеството, П. И. е предположил за себе си възможността за получаване на допълнително възнаграждение по договора му за управление - тантиеми, при положителен финансов резултат, от една страна, а от друга страна - възможността за избягването на неблагоприятни последици, като заплащане на обезщетение в размер на три месечни възнаграждения, в случай на предсрочно прекратяване на договора, при условията на чл. 14 от същия.

В оспореното решение на ЗПКОНПИ е прието също, че от упражнените от П. И. правомощия по служба като член на Съвета на директорите на [фирма] е реализирана нематериална облага, изразяваща се в глас, подкрепа и влияние в своя полза - при гласуване приемането на годишните финансови отчети и доклади за дейността на [фирма] и приемането на отчетите за изпълнение на Бизнес програмата на [фирма] за 2017 и 2018 г.

На основание чл. 74, във вр. с чл. 171 и чл. 81, ал. 1 и ал. 2 от ЗПКОНПИ, Комисията е установила, конфликт на интереси по отношение на П. А. И., в качеството му на лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 40 от ЗПКОНПИ, за това, че:

На 3. 05. 2018 г. в [населено място] е участвал в заседание на Съвета на директорите на [фирма] и е гласувал за приемане на годишен финансов отчет и доклад за дейността на [фирма] за 2017 г. /т. I. 3.4.1/, приемане на отчета за изпълнение на Бизнес програмата на [фирма] за 2017 г. /т. I. 3.4.2/ и решение, с което не се освобождават от отговорност членовете на СД на [фирма] за 2017 /т. I. 3.4.3/, с което е нарушил забраната по чл. 56 от ЗПКОНПИ;

на 11. 06. 2019 г. в [населено място] е участвал в заседание на Съвета на директорите на [фирма] и е гласувал за приемане на годишен финансов отчет и доклад за дейността на [фирма] за 2018 г. /т. I. 1.3.1/, приемане на отчета за изпълнение на Бизнес програмата на [фирма] за 2018 г. /т. I. 1. 3. 2/ и решение, с което не се освобождават от отговорност членовете на СД на [фирма] за 2018 /т. I. 3.3.3/, с което е нарушил забраната по чл. 56 от ЗПКОНПИ;

Със същото решение Комисията е наложила на П. А. И. глоба в размер на 5000 /пет хиляди/ лева за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ, за нарушение на разпоредбите от ЗПКОНПИ по всеки от първите два пункта, извършено в качеството му на член на Съвета на директорите на [фирма] и лице, заемащо висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 40 от ЗПКОНПИ и е отнела от същия в полза на Държавата сума в размер на 845, 24 лева, представляваща нетното дневно възнаграждение за дати 3. 05. 2018 г. и 11. 06. 2019 г. получено от деянията, породили конфликт на интереси.

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е при спазване на предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 76, ал. 1 от ЗПКОНПИ 14-дневен срок за обжалване от съобщаването на акта, насочена е срещу годен за оспорване индивидуален административен акт и е депозирана от надлежна страна, адресат на акта, за която е налице правен интерес от търсената защита.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед на основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, съобрази от правна страна следното:

Оспореното решение е постановено от материално компетентен орган. Съгласно разпоредбите на чл. 7, ал. 1 и ал. 2 от ЗПКОНПИ, Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество е независим специализиран постоянно действащ държавен орган и орган за противодействие на корупцията по смисъла на този закон за лицата, заемащи висши публични длъжности. Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 4 и чл. 74, ал. 1

от ЗПКОНПИ, в правомощията на Комисията е да установява конфликт на интереси на лица, заемащи висши публични длъжности и да се произнася с писмено решение в производството по Глава осма, Раздел V от ЗПКОНПИ.

Според чл. 8, ал. 1 от ЗПКОНПИ, Комисията е колективен орган, който се състои от петима членове – председател, заместник-председател и трима други членове. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗПКОНПИ изисква решенията на Комисията да се приемат с мнозинство повече от половината от всички членове, което изискване в случая е изпълнено, доколкото решението е подписано от всички членове на КПКОНПИ.

Съдът намира обжалваното Решение за валиден акт, приет от компетентен орган, при наличието на изискуемите кворум и мнозинство. Решението е постановено в предвидената от закона писмена форма, подписано е от всеки от приелите го членове на Комисията, и съдържа всички реквизити, изброени в чл. 74, ал. 2 от ЗПКОНПИ, което го прави мотивирано по смисъла на чл. 74, ал. 1 от ЗПКОНПИ. В съответствие с изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в него са посочени както правните основания за упражнените административни правомощия, така и съответните факти и обстоятелства, които обосновават установеното от органа наличие на конфликт на интереси по смисъла на чл. 52 от ЗПКОНПИ.

Не се установява съществено нарушение на административнопроизводствените правила при образуването и провеждането на административното производство. Производството с рег. № ЦУО1/С-1583/27. 11. 2018 г. е образувано при спазване на предвидения в чл. 73 от ЗПКОНПИ срок – до 6 месеца от откриването, но не по-късно от три години от извършването на нарушението, доколкото деянията са извършени съответно на 03. 05. 2018 г. и 11. 06. 2019 г., а сигналът, по който е образувано, е постъпил на 27. 11. 2018 г.

Действително, с произнасянето на Комисията не е спазен предвиденият в чл. 74, ал. 1 от ЗПКОНПИ двумесечен срок, продължен еднократно с 30 дни – до 26. 02. 2019 г. включително, с Решение на Комисията от 30. 01. 2019 г. Съдът намира, че неспазването му не се отразява на валидността и законосъобразността на постановеното Решение. Срокът, който законодателят е предвидил в цитираната разпоредба, не е преклузивен, а инструктивен и по-скоро цели защита интересите на лицата, заемащи публична длъжност по смисъла на закона от неоснователно забавяне на административно-производствените действия чрез стимулиране административния орган бързо, адекватно и безпристрастно да се произнесе по казуса. Преклудират се права, но не и задължения, а КПКОНПИ има задължение за произнасяне, поради което и посоченият срок, който определя задължение за произнасяне на комисията, не следва да бъде разглеждан като преклудиращ права, а като въведен в изпълнение на принципа на чл. 11 от АПК – за бързина и процесуална икономия.

Неоснователни са и останалите възражения относно законосъобразността на административния акт, касаещи правилното приложение на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 71, ал. 1 от ЗПКОНПИ, установяването на конфликт на интереси се извършва по сигнал, подаден до Комисията, по решение на Комисията или

по искане на лицето, заемащо висша публична длъжност. Законът обаче не поставя ограничения пред административния орган /който събира своите доказателства по реда на АПК/ да събере всички доказателства във връзка с евентуален конфликт на интереси. Административният орган не е ограничен в рамките на подадения сигнал при извършване на проверка по ЗПКОНПИ, а може да установи и други нарушения на посочения закон. Твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, че при извършване на проверката КПКОНПИ е ограничена единствено до проверка на данните, посочени в сигнала, е неправилно, тъй като административният орган, макар да започва проверката по сигнал, не е законово органичен да събира доказателства единствено по отношение на изложените в него данни. Да се приеме, че административният орган при извършване на своята проверка е обвързан единствено с данните, предмет на депозирания сигнал /макар при проверката да се установени доказателства и за извършени други нарушения/, би означавало недопустимо пренебрегване на целите, установени в чл. 2 от ЗПКОНПИ - да се защитят интересите на обществото чрез ефективно противодействие на корупцията; създаване на гаранции, че лицата, заемащи висши публични длъжности, изпълняват правомощията или задълженията си честно и почтено при спазване на Конституцията и законите; предотвратяване на възможностите за незаконно придобиване на имущество и разпореждането с него.

Ето защо, съдът не споделя становището на процесуалния представител на жалбоподателя, че административният орган е допуснал съществено процесуално нарушение, като се е произнесъл в решението си по основания, които не са изложени в сигнала.

Що се отнася до твърдението, че административният орган е следвало да прекрати производството, тъй като не е отстранена нередовността по сигнала по смисъла на чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, то според съда неправилно изобщо такива указания са били давани на лицето, тъй като сигналът съдържа необходимите реквизити, изброени в посочената разпоредба. Единствено не е била посочена изрично датата на извършване на нарушенията, но изборът на П. И. както за член на СД на [фирма], така и на [фирма] е публично оповестен в Търговския регистър. Ето защо периодът на извършване на деянията, макар да не е изрично посочен в сигнала, е бил определяем, поради което не е било необходимо административният орган да дава указания за отстраняване на непълноти в сигнала. Поради това, липсата на доказателства за отстраняване в сигнала на указанияте от административния орган пропуски не е било предпоставка за прекратяване на производството. Отделно от това, законът не предвижда прекратяване административното производство при липса на неточности в сигнала, освен при подаване на анонимен сигнал, съгласно чл. 47, ал. 6 от ЗПКОНПИ.

Не се споделят и твърденията за нарушение на нормите на ЗАНН, тъй като те не са приложими в настоящето производство, което е от административен, а не административнонаказателен характер. Посоченият извод не се променя и от разпоредбата на чл. 74, ал. 4 от ЗПКОНПИ, съгласно която за налаганата административнонаказателна отговорност с решението по ал. 2 не се съставя акт за установяване на административно нарушение и не се издава

наказателно постановление. Посоченият текст единствено указва липсата на съставяне на АУАН и НП при ангажиране на административнонаказателната отговорност, но по никакъв начин не определя реда, по който следва да се развие административното производство – в случая безспорно е, че както производството за установяване на конфликт на интереси по глава Осма от ЗПКОНПИ, така и обжалването на решенията на ЗПКОНПИ се провеждат по реда на АПК, а не по ЗАНН. В конкретния случай е приложима разпоредбата на чл. 73 от ЗПКОНПИ, съгласно която производството за установяване на конфликт на интереси, както и за нарушения по чл. 68 и чл. 69 се образува в срок до 6 месеца от откриването, но не по-късно от три години от извършването на нарушението.

Не се установяват и други нарушения на административнопроизводствените правила, чието недопускане би довело административния орган до друг краен извод.

В съответствие с разпоредбите на чл. 72, ал. 1 и ал. 3 от ЗПКОНПИ, в производството по установяване на конфликт на интереси Комисията е изисквала и получила необходимата информация и документи от съответните органи и лица, извършила е и служебни справки в различни регистри, като при събирането на доказателства не е нарушен редът на АПК.

Спазени са и изискванията по чл. 72, ал. 5 и ал. 6 от ЗПКОНПИ за изслушване на лицето, срещу което е образувано производството, предоставяне на същото за запознаване на всички събрани доказателства, и даване на възможност да направи възражение в 7-дневен срок от предоставянето им. Съдът приема, че в случая в административното производство са събрани и обсъдени всички относими доказателства, като правото на защита на засегнатото лице не е накърнено. В производството по издаване на акта не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила и не са налице основания за отмяна по чл. 146, т. 3 от АПК.

При преценка съответствието на оспореното Решение с материалноправните разпоредби на закона съдът намира следното:

Установява се от събраните писмени доказателства, а и между страните не спорно, че П. А. И. е бил член на Съвета на директорите на [фирма] към 03. 05. 2018 г. и 11. 06. 2019 г., както и в посочения период е бил член на СД и изпълнителен директор на [фирма].

Не са спорни по делото и останалите фактически установявания от Комисията – че на 3. 05. 2018 г. в [населено място] жалбоподателят е участвал в заседание на Съвета на директорите на [фирма] и е гласувал за приемане на годишен финансов отчет и доклад за дейността на [фирма] за 2017 г. /т. I. 3.4.1/, приемане на отчета за изпълнение на Бизнес програмата на [фирма] за 2017 г. /т. I. 3.4.2/ и решение, с което не се освобождават от отговорност членовете на СД на [фирма] за 2017 /т. I. 3.4.3/, както и че на 11. 06. 2019 г. в [населено място] е участвал в заседание на Съвета на директорите на [фирма] и е гласувал за приемане на годишен финансов отчет и доклад за дейността на [фирма] за 2018 г. /т. I. 1.3.1/, приемане на отчета за изпълнение на Бизнес програмата на [фирма] за 2018 г. /т. I. 1. 3. 2/ и решение, с което не се освобождават от отговорност членовете на СД на [фирма] за 2018 /т. I. 3.3.3/.

Безспорен въз основа на тези фактически установявания е и изводът, че в качеството му на член на Съвета на директорите на [фирма] и член на Съвета на директорите и Изпълнителен директор [фирма] П. А. И. се явява лице, заемащо висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 40 от ЗПКОНПИ. Според визираната разпоредба, лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на този закон, са членовете на управителните и на контролните органи на Българския енергиен холдинг, както и членовете на управителни и на контролни органи на дъщерни дружества на Българския енергиен холдинг, каквото се явява [фирма].

Според чл. 52 от ЗПКОНПИ, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

Според дефиницията на чл. 53 от ЗПКОНПИ, частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение, а чл. 54 от закона определя "облага" като всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

Следователно, за да е осъществен конфликт на интереси по смисъла закона, следва да са налични три кумулативни предпоставки: лице, заемащо висша публична длъжност; наличие на негов или на свързани с него лица частен интерес, както и възможност частният интерес да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

Съгласно съдебната практика на ВАС /напр. Решение № 9038 от 20.06.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3000/2013 г., V отд./, за да се приеме, че съществува конфликт на интереси, следва да се установи, че лице, заемащо публична длъжност, участва в гласуването, подготовката, приемането и издаването на актове с цел създаване на условия за постигане на облага с материален или нематериален характер или с действията си по отношение на свързано с него лице да постави последното в по-благоприятно положение в сравнение с останалите, като му осигури подкрепа, предимство, избягване на загуба или неблагоприятно събитие и др. Не е необходимо облагата да е реализирана или реална, достатъчно е да е възможна.

От своя страна разпоредбата на чл. 56 от ЗПКОНПИ изрично предвижда, че лице, заемащо висша публична длъжност, няма право при изпълнение на задълженията си да гласува в частен интерес.

Съдът приема за правилен извода на административния орган, че с гласуването си на 03. 05. 2018 г. и на 11. 06. 2019 г. за приемането на годишен финансов отчет и доклад за дейността на [фирма], както за приемане отчета за изпълнение на Бизнес програмата на [фирма] за 2017 и за 2018 г., П. И. е

нарушил чл. 56 от ЗПКОНПИ.

В обжалваното решение на КПКОНПИ подробно е мотивирано становището на административния орган, че това гласуване е в частен интерес, като са изложени съображения, че с него П. А. И. е предоставил за себе си възможността за получаване на допълнително възнаграждение – тантиеми, при положителен финансов резултат /по чл. 9 от Договор №РД-ЛС-НЕК-41/05. 08. 2016 г. за възлагане управлението на [фирма] на П. А. И./ от една страна, а от друга страна – избягването на неблагоприятни последици, като заплащане на обезщетение в размер на три месечни възнаграждения, в случай на предсрочно прекратяване на същия Договор при условията на чл. 14. 3 и чл. 14. 4 от него. Цитираните в Решението клаузи от Договора за възлагане на управлението на [фирма] не се оспорват от жалбоподателя, а от съдържанието им може да се направи извод, че за довереника по Договора – П. А. И., има възможност да бъдат изплатени /извън размера на възнаграждението му по този договор/ тантиеми в определен размер, с решение на доверителя /БЕХ/ при одобряване на годишния финансов отчет.

Съдът не споделя становището на административния орган, че в конкретния случай, с приемането на годишния финансов отчет за 2017 г. и 2018 г., П. А. И. е предоставил за себе си възможността да получи допълнително възнаграждение – тантиеми. Съгласно чл. 8 от Договор № РД-ЛС-НЕК-41/05. 08. 2016 г. за възлагане управлението на [фирма], при нарастване на счетоводната печалба през отчетната спрямо предходната година и при условие, че Дружеството няма непокрита загуба от предходни години и просрочени задължения, с решение на доверителя при одобряването на годишния финансов отчет, на довереника се изплащат тантиеми в размерите по чл. 33 от Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала, приет с ПМС №112/ 2003 г.

От събраните по делото доказателства и по-конкретно от в част “Финансов резултат” от Анализа на дейността и финансовото състояние на [фирма] за 2017 г. изготвен на база Доклад за дейността и годишен финансов отчет, /л. 218 от делото/ се установява, че дружеството е отчетало минимален положителен финансов резултат за 2017 г. Установява се също така, че съгласно Решение по т. I. 3.4.5. от Протокол № 24-2018/ 3. 05. 2018 г. на Съвета на директорите на [фирма] /л. 104-105 от делото/, е прието разпределение на печалбата на [фирма] за 2017 г., с което нетната печалба от текущата година е използвана за покриване на натрупана загуба от предходни години. Съгласно Решение по т. I. 3.4.5. е прието разпределението на отчетената към 31. 12. 2017 г. неразпределена печалба от минали години да бъде за покриване на натрупана загуба от предходни години.

В част “Финансов резултат” от Анализа на дейността и финансовото състояние на [фирма] за 2018 г., изготвен на база Доклад за дейността и Годишен финансов отчет /л. 237 от делото/ се установява, че дружеството е отчетало отрицателен финансов резултат за 2018 г.

Предвид това, при гласуването на годишните финансови отчети за 2017 г. и за 2018 г. разпределянето и получаването на тантиеми не е било възможно, тъй като не са били налице условията на чл. 8 от Договор №РД-ЛС-НЕК-41/05. 08.

2016 г. за възлагане управлението на [фирма] - за 2017 г., при все установената печалба, дружеството е имало непокрита загуба от предходни години, а за 2018 г. дружеството изобщо не е реализирало печалба.

Като е приела, че в конкретния случай разпределянето на тантиеми е било възможно и следователно - с одобряването на годишния финансов отчет на [фирма] за 2017 г. и за 2018 г., П. А. И. е упражнил правомощия по служба в свой частен интерес, като е предоставил за себе си възможността за получаване на допълнителното възнаграждение по договора му за управление – тантиеми, КПКОНПИ неправилно е достигнала до извод за нарушение на чл 56 от ЗПКОНПИ. Липсата на възможност за получаване на материална облага в настоящия случай не е създала каквито и да било предпоставки за нарушение на посочения текст, във връзка с евентуалното получаване на тантиеми при одобряването на годишния финансов отчет на [фирма] за 2017 г. и 2018 г., тъй като такава възможност изобщо не е съществувала.

Съдът обаче споделя останалите изводи на административния орган, че в конкретния случай, като е гласувал за приемане на годишен финансов отчет, доклад за дейността на [фирма] и приемане на отчета за изпълнение на Бизнес програмата на [фирма] за 2017 г. и 2018 г., П. И. е създал предпоставки за получаване на облага. От доказателствата по делото се установява, че за 2018 г. [фирма] е отчетала отрицателен финансов резултат, а за 2017 г. е отчетена минимална печалба и влошено финансово състояние на дружеството. С гласуването за приемане на годишния финансов отчет и доклада за дейността на [фирма] за 2017 и 2018 г., както и отчета за изпълнение на Бизнес програмата на дружеството, жалбоподателят е предоставил възможността да избегне неблагоприятни последици, като заплащане на обезщетение в размер на три месечни възнаграждения, в случай на предсрочно прекратяване на договора, при условията на чл. 14 от същия. Това е така, защото съгласно чл. 14.3 и чл. 14.4 от Договора при извършване на действия или бездействия на довереника, довели до влошаване на финансово-икономическите показатели на дружеството или от които са произтекли вреди за дружеството, както и при съществено неизпълнение на икономическите показатели по одобрената Бизнес програма на дружеството, договорът може да бъде прекратен предсрочно от доверителя, без предизвестие, в който случай довереникът дължи на доверителя обезщетение в размер на три месечни възнаграждения по договора. Възникването на хипотезите на чл. 14 от договора безспорно е предшествано от установяване на наличието на положителен или отрицателен финансов резултат, както и от установяване на обстоятелството за изпълнение на Бизнес програмата на дружеството, за които факти се съставят годишен финансов отчет, доклад за дейността и отчет за изпълнение на Бизнес програмата на дружеството. Посочените документи се одобряват след гласуване на Съвета на директорите на [фирма], поради което с гласуването им на 3. 05. 2018 г. и на 11. 06. 2019 г., в качеството му на член на Съвета на директорите на [фирма] жалбоподателят е реализирал нематериална облага, изразяваща се в глас, подкрепа и влияние в своя полза, тъй като е създал предпоставки за избягването на неблагоприятни последици,

като заплащане на обезщетение в размер на три месечни възнаграждения, в случай на предсрочно прекратяване на договора му за управление на [фирма], при условията на чл. 14 от същия.

Неотносимо е обстоятелството дали П. И. е получил материална или нематериална облага от така взетите решения. Трайно в съдебната практика е застъпено становището, че от значение за наличието или липсата на конфликт на интереси е облагата по смисъла на чл. 54 от ЗПКОНПИ да бъде само възможна, без да е необходимо същата да е постигната или реализирана. В процесния случай одобряването на годишния финансов отчет, доклад за дейността, както и отчет за изпълнение на Бизнес програмата на [фирма] за 2017 г. и за 2018 г. е първата предпоставка, която прави облагата за жалбоподателя възможна, поради което неговото гласуване за това е в частен интерес, в нарушение на чл. 56 от ЗПКОНПИ. Обстоятелството, че финансовият отчет е бил потвърден от независим одитор и включен в консолидирания финансов отчет на [фирма], няма никакво отношение към забраната при изпълнение на задълженията си П. И., като лице, заемащо висша публична длъжност, да гласува в частен интерес.

Не се споделят твърденията, че приемането на годишен финансов отчет, доклад за дейността, както и отчет за изпълнение на Бизнес програмата няма отношение към вземане на решения по чл. 14. 3 от Договора за управление. Именно с тези документи се установява дали са налице действия от страна на довереника, които са довели до подобряване или влошаване на финансово-икономическите показатели на дружеството. В тази връзка е и чл. 14.5. от Договора за управление, съгласно който преценката за достигането, преизпълнение или недостигане на конкретните финансово-икономически показатели се извършва на базата на тодешния финансов отчет и отчета за изпълнението на бизнес плана на дружеството, след одобряването му от едноличния собственик на капитала на дружеството и заверяването му без резерви от одитора на дружеството, или в сручай че са изразени резерви - след коригирането на отчета по начин, по който се вземат предвид резервите. Следователно, с гласуването на годишен финансов отчет, доклад за дейността на дружеството, както и на отчет за изпълнение на Бизнес програмата за 2017 г. и за 2018 г. се предпоставя хипотетичната възможност на довереника за избягване на евентуални неблагоприятни последици за жалбоподателя да заплати обезщетение в размер на три месечни възнаграждения, поради влошаване на финансово-икономическите показатели на дружеството или при други действия, довели до вреди на дружеството. Ето защо, изводът за нарушение на чл. 56 от ЗПКОНПИ не се променя и от факта, че както по отношение на 2017 г., така и по отношение на 2018 г. не е имало предпоставки за разпределяне на тантиеми /както неправилно е приел административният орган по отношение на тантиемите/. Гласуването на годишен финансов отчет, доклад за дейността на дружеството и отчет за изпълнението на Бизнес програмата на [фирма] от страна на П. И., в качеството му едновременно на член на Съвета на директорите на [фирма] и член на Съвета на директорите и Изпълнителен директор на [фирма] безсъмнено е довело до нарушение на чл. 56 от ЗПКОНПИ, след като е предоставило възможност на същия най-малко да избегне възникването на

неблагоприятни последици, като заплащане на обезщетение в размер на три месечни възнаграждения, в случай на предсрочно прекратяване на договора, при условията на чл. 14 от същия. В тази връзка неотнормено за наличието на установения конфликт на интереси е обстоятелството, че П. И. е депозирал гаранция за своето управление, в съответствие с чл. 240 от Търговския закон и в размер, определен от собственика на капитала на дружеството. Внасянето на гаранция не е равнозначно на ангажирана финансова отговорност, чието избягване може да се осъществи с гласуването за приемане на годишен финансов отчет, доклад за дейността и отчет за изпълнението на Бизнес програмата на дружеството за 2017 г. и за 2018 г., в чието съдържание не е установено същият да е извършил действия, довели до влошаване на финансово-икономическите показатели на дружеството или от които са произтекли вреди за дружеството, въпреки констатираното влошено финансово състояние на [фирма] за 2017 г. и за 2018 г. В посочените документи не е констатирано и наличие от страна на жалбоподателя на съществено неизпълнение на икономическите показатели по одобрената Бизнес програма на дружеството за посочените години.

Без значение е и обстоятелството, че са взети решения за неосвобождение от отговорност на членовете на Съвета на директорите на [фирма] за 2017 г. и 2018 г., сред които е и жалбоподателят И.. Вярно е, че П. И. е гласувал да не се освобождават отговорност членовете на Съвета на директорите, включително и той самият. Съгласно чл. 240, ал. 2 от Търговския закон обаче, членовете на Съветите отговарят солидарно за вредите, които са причинили виновно на дружеството. Същевременно съгласно чл. 240, ал. 3 от Търговския закон, всеки от членовете на съответния Съвет може да бъде освободен от отговорност, ако се установи, че няма вина за настъпилите вреди. Поради това съдът приема, че решението за неосвобождение от отговорност на членовете на Съвета на директорите /което в конкретния случай не е мотивирано, за да може да се прецени какви са били съображенията за това/, не изключва впоследствие приложението на чл. 240, ал. 3 от Търговския закон. Установяването на липса на вина за настъпилите вреди безспорно би могло да се осъществи чрез доказателства, сред които са и приетите годишни финансови отчети, доклад за дейността на дружеството и отчет за изпълнението на Бизнес програмата на [фирма] за 2017 г. и 2018 г.

Ето защо съдът намира за правилен извода на КПКОНПИ, че като е гласувал за приемането на годишни финансови отчети, доклад за дейността на дружеството и отчет за изпълнението на Бизнес програмата на [фирма] за 2017 г. и за 2018 г., П. А. И. е нарушил чл. 56 от ЗПКОНПИ, тъй като в качеството си на лице, заемащо висша публична длъжност, е гласувал в частен интерес.

Относно конфликта на интереси, установен от КПКОНПИ по повод на гласуването на П. И. на решение, с което не се освобождават от отговорност членовете на СД на [фирма] за 2017 г. и за 2018 г., съдът намира следното: Съображенията на административния орган не са отразени по никакъв начин в мотивите на постановеното Решение № РС-582-18-019/12. 02. 2020 г. на КПКОНПИ. Изискването за мотивиране на административния акт се съдържа в разпоредбата на чл. 59, ал. 1 от АПК, както и в разпоредбата на чл. 74, ал. 2

от ЗПКОНПИ.

Липсват мотиви в административния акт относно основанието, поради което е прието, че П. И. е осъществил състава на чл. 56 от ЗПКОНПИ, като е гласувал решения, с което не се освобождават от отговорност членовете на СД на [фирма] за 2017 г. и за 2018 г. Чрез излагането на мотиви се предоставя възможност на адресата на акта и заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали административния орган да приложи една или друга правна норма. Освен това, мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. Липсата на мотиви винаги е предпоставка за отмяна на акта, съгласно Тълкувателно решение № 4/2004 г. на Върховния административен съд.

Ето защо, обжалваното Решение № РС-582-18-019/12. 02. 2020 г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/, следва да бъде отменено в частта, с която по отношение на П. А. И. е установен конфликт на интереси, за това, че на 3. 05. 2018 г. в [населено място] е участвал в заседание на Съвета на директорите на [фирма] и е гласувал за приемане на решение, с което не се освобождават от отговорност членовете на СД на [фирма] за 2017 /т. I. 3.4.3/, с което е нарушил забраната по чл. 56 от ЗПКОНПИ; както и в частта, с която по отношение на П. А. И. е установен конфликт на интереси, за това, че на 11. 06. 2019 г. в [населено място] е участвал в заседание на Съвета на директорите на [фирма] и е гласувал за приемане на решение, с което не се освобождават от отговорност членовете на СД на [фирма] за 2017 /т. I. 1.3.3/, с което е нарушил забраната по чл. 56 от ЗПКОНПИ.

В останалата част решението е правилно, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Законосъобразно за всяко от установените нарушения на чл. 56 от ЗПКОНПИ, с обжалваното решение е наложена глоба в размер от 5000 /пет хиляди/ лева, представляващ минималния предвиден в чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

Съобразено с чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ за всяко от деянията, породили конфликт на интереси, в полза на държавата са отнети възнагражденията, получени от жалбоподателя за съответните дати, чието основание и размер не се оспорват по делото.

Доказва се по несъмнен начин, че в хода на валидно проведено административно производство компетентният орган правилно е приложил материалния закон спрямо установените в производството факти. По делото не се установяват данни, от които да се направи заключение, че проверяваното решение е издадено за цел, различна от предвидената в закона такава /чл. 2, т. 2 от ЗПКОНПИ/ – да се защитят интересите на обществото чрез създаване на гаранции, че лицата, заемащи висши публични длъжности, изпълняват правомощията или задълженията си честно и почтено. С оглед изхода на делото, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК и Тълкувателно решение № 3/13. 05. 2010 г. по т. д. № 5/2009 г. на ВАС, основателна е претенцията на ответника в негова полза да се присъди юрисконсултско възнаграждение, платимо от жалбоподателя. Съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, съдът определя

възнаграждението в размер на 100 /сто/ лева.
По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № РС-582-18-019/12. 02. 2020 г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество в частта, с която по отношение на П. А. И. е установен конфликт на интереси, за това, че на 3. 05. 2018 г. в [населено място] е участвал в заседание на Съвета на директорите на [фирма] и е гласувал за приемане на решение, с което не се освобождават от отговорност членовете на СД на [фирма] за 2017 /т. I. 3.4.3/, с което е нарушил забраната по чл. 56 от ЗПКОНПИ.

ОТМЕНЯ Решение № РС-582-18-019/12. 02. 2020 г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество в частта, с която по отношение на П. А. И. е установен конфликт на интереси, за това, че на 11. 06. 2019 г. в [населено място] е участвал в заседание на Съвета на директорите на [фирма] и е гласувал за приемане на решение, с което не се освобождават от отговорност членовете на СД на [фирма] за 2018 /т. I. 1.3.3/, с което е нарушил забраната по чл. 56 от ЗПКОНПИ.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. А. И. срещу Решение № РС-582-18-019/12. 02. 2020 г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество в останалата част.

ОСЪЖДА П. А. И. да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество разноска по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: